

ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΕΣ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ  
ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ  
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 11 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2020  
ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ: ΙΣΤΟΡΙΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ

ΟΜΑΔΑ ΠΡΩΤΗ

A1.

α) «Πανελλήνιον»: **σελ. 63** «Η ύπαρξη των πρώτων κομμάτων φαίνεται και από την κίνηση του *Καποδίστρια* να επανδρώσει ένα συμβουλευτικό όργανο, το «Πανελλήνιον», με αντιπροσώπους και των τριών παρατάξεων, προκειμένου να εξασφαλιστεί εσωτερική ειρήνη».

β) Στρατιωτικός Σύνδεσμος: **σελ. 86-87, 88** «Το 1909 συντελείται μια τομή στην πολιτική ιστορία της Ελλάδας γενικότερα, και των πολιτικών κομμάτων ειδικότερα. Στις 15 Αυγούστου 1909 εκδηλώθηκε κίνημα στο Γουδί, το οποίο έγινε από τον *Στρατιωτικό Σύνδεσμο*, μια μυστική ένωση στρατιωτικών, με αιτήματα που αφορούσαν μεταρρυθμίσεις<sup>20</sup> στο στρατό, τη διοίκηση, τη δικαιοσύνη, την εκπαίδευση και τη δημοσιονομική πολιτική. Ο *Στρατιωτικός Σύνδεσμος* δεν εγκαθίδρυσε δικτατορία, αλλά προώθησε τα αιτήματά του μέσω της Βουλής. Στις 15 Μαρτίου 1910 ο Στρατιωτικός Σύνδεσμος διαλύθηκε έχοντας επιτύχει τις επιδιώξεις του».

γ) Κοινωνιολογική Εταιρεία: **σελ. 92** «Σοβαρότερη από όλες τις αριστερές ομάδες ήταν η *Κοινωνιολογική Εταιρεία*, η οποία ξεκίνησε από μερικούς διανοούμενους ως αριστερός μεταρρυθμιστικός σύνδεσμος, με στόχο να προπαγανδίσει πολιτικές θέσεις και στη συνέχεια να ιδρύσει κόμμα. Επιζητούσε για όλα τα μέλη της κοινωνίας ισότητα ευκαιριών, κοινωνικοποίηση των μέσων παραγωγής και διανομή των αγαθών ανάλογα με τις ανάγκες καθενός, πράγμα που θα μπορούσε να υλοποιηθεί με τη σταδιακή αναμόρφωση της οικονομίας και τη συνταγματική μεταβολή. Για να επιτευχθούν αυτοί οι στόχοι έπρεπε να οργανωθούν οι εργάτες σε επαγγελματικές ενώσεις και να ιδρύσουν κόμμα». **σελ. 89** «Στις εκλογές της 8<sup>ης</sup> Αυγούστου 1910 σε

κάποιες εκλογικές περιφέρειες έθεσαν υποψηφιότητα σοσιαλιστές και για πρώτη φορά εμφανίστηκε η σοσιαλδημοκρατική «Κοινωνιολογική Εταιρεία».

A2.

- α) Λάθος
- β) Σωστό
- γ) Σωστό
- δ) Λάθος
- ε) Σωστό

B1.

σελ. 20 «Στη διάρκεια του 18ου αιώνα, παρατηρήθηκε σημαντική ναυτιλιακή και εμπορική δραστηριότητα σε πολλές παραλιακές περιοχές του ελληνικού χώρου και σε νησιά. Η δραστηριότητα αυτή ευνοήθηκε από διάφορες συγκυρίες, και ιδιαίτερα από την έξοδο της Ρωσίας στη Μαύρη Θάλασσα και το εμπόριο που αναπτύχθηκε στα λιμάνια της περιοχής (λ.χ. στην Οδησό) και της Μεσογείου. Με τη συνθήκη του Κιουτσούκ Καϊναρτζή (1774) μεταξύ της Ρωσίας και της Οθωμανικής αυτοκρατορίας, τα χριστιανικά -ελληνικά- πλοία προστατεύονταν από τη ρωσική ισχύ και έτσι ευνοήθηκε η ραγδαία ανάπτυξη των δραστηριοτήτων τους. Λίγο αργότερα, με τη Γαλλική Επανάσταση και τους Ναπολεόντειους πολέμους, ευνοήθηκε ιδιαίτερα η ελληνική ναυτιλία. Η διάσπαση του ηπειρωτικού αποκλεισμού, τον οποίο είχε επιβάλει το αγγλικό ναυτικό στα γαλλικά λιμάνια, έφερνε μεγάλα κέρδη, ενώ ταυτόχρονα η εξαφάνιση των γαλλικών πλοίων από την Ανατολική Μεσόγειο δημιούργησε κενά, πού έσπευσαν να εκμεταλλευτούν οι Έλληνες.

Ακολούθησαν δύσκολα χρόνια, με αποκορύφωμα τη δεκαετία της Ελληνικής Επανάστασης (1821-1830). Στη διάρκεια των συγκρούσεων, ο ελληνικός εμπορικός στόλος μετατράπηκε σε πολεμικό, οι δρόμοι του εμπορίου έκλεισαν και τα παραδοσιακά ναυτικά κέντρα γνώρισαν την καταστροφή (Ψαρά, Γαλαξίδι) ή την παρακμή. Από την ακμάζουσα προεπαναστατική ναυτιλία απέμειναν λίγα πράγματα.

Το κυριότερο από αυτά ήταν η προδιάθεση για τη θάλασσα και η γνώση των ναυτικών υποθέσεων».

**B2.**

**σελ. 53** «Οι ραγδαίες αλλαγές, τις οποίες προκάλεσαν στη χώρα οι συνέπειες του Μικρασιατικού πολέμου, ανέδειξαν την ανάγκη για σημαντικές επενδύσεις στις υποδομές της χώρας. Το πολεοδομικό συγκρότημα της Αθήνας, για παράδειγμα, ξεπέρασε, με την έλευση των προσφύγων, το 1.000.000 κατοίκους και, φυσικά, δεν μπορούσε πλέον να υδρεύεται με το χρονολογούμενο από τους ρωμαϊκούς χρόνους Αδριάνειο Υδραγωγείο. Τη λύση του ζητήματος ανέλαβε το 1925 η αμερικανική εταιρεία ΟΥΛΕΝ, με την κατασκευή του φράγματος και της τεχνητής λίμνης στο Μαραθώνα. Την ίδια περίπου εποχή η βρετανική εταιρεία ΠΑΟΥΕΡ ανέλαβε την εγκατάσταση μονάδων παραγωγής ηλεκτρικού ρεύματος στην πρωτεύουσα αλλά και τη δημιουργία σύγχρονου δικτύου αστικών συγκοινωνιών, βασισμένου σε ηλεκτροκίνητα τραμ και λεωφορεία. Επενδύσεις έγιναν στο τηλεφωνικό δίκτυο από γερμανικές εταιρείες, στους δρόμους και στη διευθέτηση των χειμάρρων, οι οποίοι μέχρι τότε συχνά προκαλούσαν πλημμύρες και καταστροφές στο λεκανοπέδιο της Αττικής.

Ανάλογες προσπάθειες έγιναν και στις υποδομές της υπόλοιπης χώρας, με εγγειοβελτιωτικά έργα, τα οποία είχαν ως συνέπεια την αύξηση των καλλιεργούμενων εδαφών».

## ΟΜΑΔΑ ΔΕΥΤΕΡΗ

**Γ1.**

**σελ. 117-118** «Στην Γ' Εθνοσυνέλευση (1826-1827) διάφορες ομάδες προσφύγων που είχαν καταφύγει στην ελεύθερη Ελλάδα επιχείρησαν να θέσουν το αίτημα της αποκατάστασής τους και ειδικά της μόνιμης εγκατάστασής τους». *Το κείμενο Α λειτουργώντας επιβεβαιωτικά αναφέρεται στις διάφορες ομάδες προσφύγων που υπέβαλαν αιτήματα αποκατάστασής τους σε συγκεκριμένο τόπο.* «Γι' αυτό επιδίωξαν την εκπροσώπησή τους στη Συνέλευση. Από τους Μικρασιάτες, μόνο οι Σμυρναίοι

ενεργοποιήθηκαν προς αυτήν την κατεύθυνση. Ζητούσαν από τη Συνέλευση: α) να εκπροσωπούνται σ' αυτήν και β) να προσδιοριστεί τόπος για τη δημιουργία συνοικισμού των διασκορπισμένων ελεύθερων Σμυρναίων. Μόνο το αίτημα του τόπου έγινε καταρχήν δεκτό. Αποφασίστηκε να δοθεί χώρος στην περιοχή του Ισθμού για να δημιουργηθεί πόλη με την επωνυμία «Νέα Σμύρνη». Η Συνέλευση παρέπεμψε το θέμα στη Βουλή, η οποία όμως δεν το προώθησε». *Αυτές οι γνώσεις ταυτίζονται με τα στοιχεία του Α κειμένου όπου επισημαίνεται πως οι Σμυρναίοι ζήτησαν να τους παραχωρηθεί χώρος στην περιοχή του Ισθμού προκειμένου να ανεγείρουν τη Νέα Σμύρνη, επικαλούμενοι τη συνεισφορά της Σμύρνης «εις τήν διατήρησιν καὶ τήν μετάθεσιν τῶν φώτων εἰς τήν λοιπὴν Ἑλλάδα», το γεγονός ότι η οικονομική ανάπτυξη της υπήρξε πόλος ἑλξης για τους Ἕλληνες ἄλλων περιοχῶν για να βρουν, είτε «ἄσυλον κατὰ τοῦ διωγμοῦ», είτε χώρο βελτίωσης των βιοτικῶν αναγκῶν τους. Το αίτημά τους έγινε αποδεκτό, αν και τελικά δεν πραγματοποιήθηκε.*

**σελ. 120** «Από τους Ηπειρώτες πρόσφυγες, πρώτοι οι Σουλιώτες πέτυχαν να εκπροσωπηθούν στην Γ' Εθνοσυνέλευση, όπου ἔθεσαν ως βασικό θέμα την παραχώρηση τόπου για μόνιμη εγκατάσταση». *Το κείμενο Α πιστοποιεί το γεγονός αυτό και προσθέτει πως οι Σουλιώτες ζήτησαν χώρο εγκατάστασης στην Αργολίδα, χωρίς όμως να το επιτύχουν. Το κείμενο Β συμπληρώνει πως το αίτημα των Σουλιωτῶν για παραχώρηση γῆς (δική τους αναφορά στην Εθνοσυνέλευση) πηγάζει από τους αγνοῦς αγῶνες τους για την απελευθέρωση της πατρίδας και ὄχι ως υποχρέωση της πατρίδας για ανταπόδοση της θυσίας τους, αφού αναγνωρίζουν την ανέχεια στην οποία βρίσκεται η επαναστατημένη Ελλάδα.*

**Σελ. 121** «Στην Γ' Εθνοσυνέλευση οι Ψαριανοί ζήτησαν με καθυστέρηση να καθοριστεί τόπος προσφυγικού συνοικισμού τους. Ἐχοντας εξασφαλίσει στην πράξη χώρο εγκατάστασης στην Αίγινα δεν πιέζονταν, ὅπως ἄλλοι». *Το κείμενο Α αναφέρει πως οι Ψαριανοί ζήτησαν δημιουργία συνοικισμού στην Εύβοια, χωρίς να λάβουν απάντηση.*

*Το πρώτο παράθεμα συμπληρώνει ανάλογα αιτήματα ἄλλων προσφυγικῶν ομάδων, ὅπως των Κυδωνιέων, των Ηπειρώτων και οι Μακεδόνων. Οι Χίοι και οι Κρήτες πρόσφυγες δεν ζήτησαν αποκατάσταση, ἐμμένοντας στην απελευθέρωση της πατρίδας τους, ενώ οι κάτοικοι της νεοσύστατης Ερμούπολης προσπάθησαν στην Εθνοσυνέλευση να εδραιώσουν την εγκατάστασή τους στο νησί.*

σελ. 123 «Μόνο στην Γ' Εθνική Συνέλευση το προσφυγικό προβλήθηκε εντονότερα από τις διάφορες προσφυγικές ομάδες, που ζήτησαν την εκπροσώπησή τους στη Συνέλευση, για να προωθήσουν το αίτημα παροχής χώρου για μόνιμη εγκατάσταση στην ελεύθερη Ελλάδα. Το ψήφισμα της 5ης Μαΐου 1827, με το οποίο καλούνταν όλοι οι ορθόδοξοι *«όσων αι πόλεις κατεστράφησαν, να προσέλθουν εις την Βουλήν να ζητήσουν τόπον και να εγείρουν νέας πόλεις»*, έδειχνε την τάση να επικρατήσει μία ευρύτερη αντίληψη για το προσφυγικό». *Τα στοιχεία αυτά ταυτίζονται με τα αντίστοιχα χωρία του κειμένου Α, όπου σύμφωνα με το ψήφισμα του 1827 όσοι ορθόδοξοι έρχονταν στην Ελλάδα είχαν δικαίωμα να ανεγείρουν συνοικισμούς σε μέρος που η Βουλή θα προσδιόριζε, χωρίς όμως να παραβλέπονται τα δικαιώματα των αυτοχθόνων.*

«Ωστόσο, οι επαναστατικές κυβερνήσεις δεν προχώρησαν στην υλοποίηση των αποφάσεών τους και δεν οργάνωσαν συνοικισμούς προσφύγων». *Το κείμενο Α επιβεβαιώνει πως ποτέ δεν υλοποιήθηκε η εξειδίκευση όμως των γενικών αυτών διατάξεων με ειδικό νόμο. «Οι δυσμενέστετες συνθήκες κατά την Επανάσταση αλλά και οι κατά τόπους αντιδράσεις εμπόδιαν την εφαρμογή μέτρων για την επίλυση του προβλήματος».*

Δ1.

σελ. 107 «Η κυβέρνηση Τσαλδάρη, που προέκυψε από τις εκλογές του 1933, επιχείρησε να ακολουθήσει έναν ήπιο δρόμο και ανακοίνωσε ότι δεν θα υιοθετούσε την τακτική των αυθαίρετων διώξεων των αντιπάλων, αλλά θα στηριζόταν μόνο στην ανεξάρτητη δικαιοσύνη». *Το κείμενο Α χαρακτηρίζει τον πρωθυπουργό δήθεν μετριοπαθή, ενώ τον αποκαλεί μέτριο και άβουλο κυρίως μετά την απόπειρα δολοφονίας κατά του Βενιζέλου.*

«Τρεις μήνες, όμως, μετά το κίνημα του Πλαστήρα, έγινε απόπειρα δολοφονίας του Βενιζέλου». *Το ίδιο παράθεμα επιβεβαιώνει το γεγονός και συμπληρώνει πως το οργάνωσε ο αρχηγός της αστυνομίας και υπουργοί σε συνεργασία με λήσταρχους και άτομα του υποκόσμου τον Ιούνιο του 1933 και έδειχνε το ποιον της κυβέρνησης.* «Το γεγονός αυτό όξυνε τα πνεύματα και ο φανατισμός και στα δύο στρατόπεδα έφτασε στο αποκορύφωμα με την αποστράτευση βενιζελικών αξιωματικών. Αυτό

προκάλεσε ανασφάλεια στους βενιζελικούς, πολιτικούς και στρατιωτικούς». Το κείμενο Α καταδεικνύει την ανησυχία των βενιζελικών αξιωματικών, των δημοσίων υπαλλήλων και πολιτικών που έβλεπαν να κινδυνεύει η σταδιοδρομία τους, αλλά και η ίδια η προσωπική τους ασφάλεια. «Οι αντιβενιζελικοί αξιωματικοί, όσο ενίσχυναν τις θέσεις τους, τόσο ασκούσαν πίεση στον Τσαλδάρη να διακόψει τις συνεννοήσεις με τους Φιλελευθέρους. Οι έντονες αντιθέσεις ανάμεσα στα δύο κόμματα οδήγησαν και τα δύο στο φόβο ότι το καθένα αποσκοπεί στην διάλυση του άλλου».

**σελ. 108** «Αυτήν την περίοδο σχηματίσθηκαν συνωμοτικοί κύκλοι αξιωματικών διαφόρων αποχρώσεων, οι οποίοι λειτουργούσαν ως ομάδες πίεσης στα θεσμικά όργανα και περίμεναν να βρουν την ευκαιρία για επέμβαση. Ο Βενιζέλος προχώρησε τον Μάρτιο του 1935 σε αποτυχημένο στρατιωτικό κίνημα, αποσκοπώντας και πάλι στην κάθαρση του στρατού και της αστυνομίας από τους βασιλικούς». Το πρώτο παράθεμα τονίζει πως το κίνημα του 1935 οργανώθηκε κατά κύριο λόγο για να προστατεύσει τα συμφέροντα των στελεχών της δημοκρατικής παράταξης και των βενιζελικών στον στρατό και την πολιτική. Οι οργανωτές του έλπιζαν ότι θα έβρισκαν λαϊκή ανταπόκριση, ιδιαίτερα ανάμεσα στους πρόσφυγες, κάτι που δεν συνέβη στην έκταση που προσδοκούσαν. Πάντως, η σωτηρία της δημοκρατίας ήταν μια πρόφαση, αφού με τις τότε συνθήκες το αβασίλευτο καθεστώς δεν μπορούσε να διασωθεί παρά μόνο με την κατάλυση των δημοκρατικών ελευθεριών.

«Ακριβώς αυτό το αποτυχημένο κίνημα έδωσε λαβή στην κυβέρνηση, υπό την πίεση αξιωματικών της άλλης πλευράς, να σκληρύνει τη στάση της: διέλυσε το Κοινοβούλιο, παραβιάζοντας το σύνταγμα, και προκήρυξε εκλογές για Εθνοσυνέλευση. Οι Φιλελεύθεροι απείχαν από τις εκλογές της 9ης Ιουνίου 1935. Στις 10 Οκτωβρίου 1935 ο Κονδύλης επιχείρησε στρατιωτικό κίνημα, με στόχο την παλινόρθωση της βασιλείας». Το κείμενο Β που αποτελεί απόσπασμα από την ομιλία του Κονδύλη, ουσιαστικά προαναγγέλλει τις επερχόμενες εξελίξεις τέσσερις ημέρες πριν την εκδήλωση του κινήματός του. Σύμφωνα με τον ίδιο, οι πολιτικοί οφείλουν να έχουν στενές σχέσεις με τους αξιωματικούς ως στήριγμα για να αναρριχηθούν στην εξουσία. Θεωρεί πως είναι ανάγκη των στρατιωτικών να ανήκουν σε μια πολιτική παράταξη και να αγωνίζονται για την επικράτησή της, όταν μάλιστα κινδυνεύει η προσωπική τους σταδιοδρομία.

«Το δημοψήφισμα της 3ης Νοεμβρίου 1935 έδωσε τέλος στην αβασίλευτη δημοκρατία με ποσοστό 97,6%, προϊόν πρωτόγνωρης νοθείας και τρομοκρατίας. Μετά την άφιξη του βασιλιά, το καθεστώς του Κονδύλη αποσύρθηκε από την εξουσία. Ο Γεώργιος Β', έχοντας την υποστήριξη των βασιλικών αξιωματικών, ακολούθησε προσωπική πολιτική. Διέλυσε την Εθνοσυνέλευση και προκήρυξε εκλογές για τις 26 Ιανουαρίου 1936».

*Οι απαντήσεις είναι ενδεικτικές και εναπόκεινται στην κρίση των μαθητών*

**Επιμέλεια: Άρης Τσιαντόπουλος**

ΘΕΩΡΗΤΙΚΟ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ